

чай имала да са ка̀пи. Близѣ на то мѣсто заповѣда на мала та си дъщеря да сѣди, и да пази, какво ще са слѣчи на дѣте то.

Но послѣ мало врѣма ето Фараонова та дъщеря съ слѣги тѣ си дойде на то сѣщо мѣсто, и като чѣ дѣтешкѣй плачъ, пригледа и видѣ единъ ковчежецъ въ трѣстѣе то. Заповѣда да го донесѣтъ до неѣж на приврежѣе то, и като го отвори на мѣри вѣтрѣ мѣ дѣте — движима отъ плача на малый Мшусей, викна чѣствително:

Тѣй е наистина Исраилтанче! Мшусеева та сестра са прѣближи и попыта ѣж, заповѣдали да и доведе единъ Исраилтанкѣж, коато да и отдои (искорми) дѣте то. Царева та дъщеря дозволи ѣ, а она отиде скоро, и доведе Мшусеевѣж тѣж матерѣ. Ней рече Фараонова та дъщеря; Отдои тѣй дѣте, и когато порасте, доведи ми го въ двора; за трѣда ти доврѣ ще ти платимъ. Има то на дѣте то нарече Мшусей, което знаменѣва: отъ вода изваденъ.

Съ съ какѣж радость, съ каковъ благодаренъ камъ небо то погледъ трѣва да е прѣела майка та дѣте то си пакъ въ своата обатѣа!

Мшусей порастѣ, майка мѣ го занеси въ двора, и го предади на царевѣж та дъщеря. Она наистина го сѣсынови, и на всички тѣ Египетски набѣки (то врѣма Египетане тѣ са были най прѣсвѣщеннѣй народъ) дади да го обѣчѣтъ. Четырндецать години прѣминѣж Мшусей въ царѣевъ дворъ.

§, 56. Мшусей на кладенца.

Бѣда та и превелико то оутѣсенѣе на Исраилтани тѣ сѣураниѣж Мшусеево то сѣрдце, толко чѣствително, што не рачи веки той царскѣй сынъ да са иманѣва, но напротивъ искалъ е съ вѣднѣй и оугнѣтенѣй Божѣй народъ вѣдно да живѣе, нежели съ злонавыи и беззаконны Египтаны въ краткѣж тѣж сладость на грѣха да са оувеселѣва.